

Glejte, cenjeni čitatelji „Štajerčevi,“ sam sveti oče je sprevidel, da tako, kakor doslej, ne more naprej iti, da ne more trpeti nadalje hujskarij, ki se razširjajo s katoliškimi časniki. Kako ti hujskači ubogajo svojega najvišjega poglavarja, koliko se zmenijo za njegov ukaz, vidi se iz tega, da dosedaj še nobeden klerikalni časnik ni natisnil tega papeževga ukaza, akoravno je sv. oče to zahteval.

Razsodba deželnega odbora o zadevah v okrajnem odboru Celjskem.

Dr. Sernec in dr. Dečko morata plačati škodo po Kosemu okraju celjskemu povzročeno. To je sklenil deželni odbor v svoji seji dne 12. januarja t. l. pod števil. 44.973/03. Položiti imata okraju 26.659 kron 61 vinarjev ter plačati komisij-skih in pregledovalnih stroškov 499 kron 90 vin. V razsodbi je povdarjeno, da je edino le malomarnost in brezbržnost teh dveh gospodov omogočila, da je Kosem zamogel tako dolgo in v takej meri poneverjati. Plačati morata omenjena gospoda tudi škodo, katero je napravil Kosem pri oddaji bakrene galice, ker se je dokazalo, da pri tem poslovanju svojemu uslužbencu v celih 10 lelih niti enkrat nista na prste pogledala. Okraj ima pravico od dr. Serneca in dr. Dečkota skupni znesek 27.159 kron 51 vin. izterjati, eventuelno civilnosodnim potom tožiti. Večina v okrajnem odboru stoji sicer na strani predimenovanih, a to njima ničesar ne bode pomagalo, ker imajo volilci pravico terjati, da se škoda poravna.

Privrženci dr. Serneca in dr. Dečkota sicer pravijo, da se mora poneverjena svota od Kosemove žene izterjati ali iztožiti, pa kako bi naj reva to plačala,

zapadel sneg, bo najbrž spet med ljudi prišel. Tedaj se bode pa tudi spomnil, da se dobi v farovžu pri sv. Ani topla postelja in topla juha.

31. decembra.

... Lahko bi pretečeno leto imenoval srečno, ko bi ne imel teh sitnosti z Bogdanom.

Ni več prišel. Ne mislim si, da bi bil kje zaprt, ker bi ga zavoljo njegove mladosti najbrž že v domačo občino pritirali, ako ni znabiti iz sramote tiste zatajil. Najbrž ga je usoda že dotekla. Na Božič sem drugo mašo bral za to nesrečno človeško bitje.

(Od tukaj manjka v dnevniku za več let vsaka pripomba, ki bi se na Bogdana nanašala, le v neki opazki od hinkoštnega pondeljka 1881 se sledeče bere: „Danès jutro sem k večnemu počitku blagoslovil staro malo Marijo. Tako je izginil tudi ta nedolžni spominek na pretekle hude čase. Naj v miru počiva!“ — Vzrok je najbrž župnikova starost, da se v dnevniku nadalje ne najde več tista zgovornost in veselost, kakor na poprejšnjih listih. Izdajatelj.)

19. maja 1885.

Danes je umrl naš častiti gospod opat, katero

saj je bila po Kosemu sama oškodovana na premoženju, še bolj pa na svoji časti. Ta izgovor je toraj neresničen, obljube Sernecovih in Dečkotovih prijateljev neizpolnjive.

Ako toraj dobijo okraj pri prihodnjih volitvah zopet ti gospodje v svoje roke, metali bodo Vam še zanaprej pesek v oči, dr. Sernec in dr. Dečko zaprla bodeta svoje mošnje še trdneje, kmečki davkoplačilci pa bodo morali plačati škodo, katero sta ta dva okraju povzročila. Kmetje, ne dajte se toraj preslepiti z nikakoršnimi obljubami od strani teh gospodov, ki so bili do sedaj na krmilu okrajnega zastopa celjskega. Te vrste ljudje vedno hujskajo ter vpijejo v svet: pro č o d G r a d c a! in glejte ravno deželni odbor graški, v katerem sicer večinoma sedijo nemški toda pravični možje, je razsodil, da imata celjskemu okraju poravnati škodo una dva gospoda dohtarja, ki sta mu jo s svojo malomarnostjo v poslovanju povzročila, ne pa ubogi izstiskani kmet, ki ničesar ni zakrivil temuč le pridno denar v davkarijo nosil, kjer se je tisti namesto za okrajne potrebščine vzdigoval za različne lumparije dr. Sernecovega pisarja, brez da bi ga slednji pri tem oviral.

Volilci okrajnega zastopa celjskega, premislite si dobro, kogar bode pri prihodnjih volitvah s svojim zaupanjem poverili. Mislimo, da bi naj volili može, kateri so Vašega zaupanja vredni, ki bojo imeli skrb za njim izročeni okraj, ki bodo skrbeli za to, da se škoda poravna po razsodbi deželnega odbora, ne pa, da bi se v svrhu poravnanja te škode, katero niste Vi zakrivali, Vam zvišale okrajne doklade. S tem bi se zgodila Vam težka krivica, katerej pa se ne bode izognili, ako bode spet volili take gospode, kateri nimajo skrbi za okraj pa tudi ne srca za Vas, kar je razvidno iz tega, da bi morali za njuno krivdo plačati kmetje, k o s t a v e n d a r s a m a j a k o b o-

časno mesto je v Elmavi zavzemal devetintrideset let ter bil od vseh spoštovan, od nas redovnikov pa priščno ljubljeno.

Na smrtni postelji je baje večkrat o meni govoril in rekel: „Eden naših najbolj zaslužnih so-bratov je št. Anski župnik. Najbolj spoštujem njegovo prostodušnost — prostodušnost se sme po resnici imenovati njegovo zadržanje, ko je vzel ubogo siroto pod svojo streho. Veliko je moral zategadelj pretrpeti, tudi na svoji časti, toda nad vse je stavil krščansko ljubezen.“

Ta izrek mi je bil v veliko tolažbo. Je kaj posebnega, da se človek s plačilom dobre vesti tako težko zadovolji, da hoče človeško priznanje, ako je dovršil kaj dobrega. Dobro je sicer znano, kako nezanesljive in omajive da so človeške sodbe.

22. maja.

Opat je pokopan. Samostan je priredil jako krasen pogreb in iz bližnje kakor tudi daljše okolice je navrelo toliko ljudstva, da še polovica ni imela v cerkvi prostora. Težko, če se kak kralj bolj veličastno in slovesno pokoplje. Rajni opat je bil sin nekega

gata gospoda. Ona sama sta dolžna plačati škodo, ker sta jo tudi sama zakrivila, ubogi kmet je nedolžen in se toraj tudi nikakor ne sme siliti, da bi moral trpeti za krivice teh malomarnežev.

Spodnje-štajerske novice.

Pozor! Naše cenjene čitatelje posebno opozarjamo na naš današnji sestavek pod gospodarstvenimi stvarmi z naslovom: „Važno za sadjerejce in poljedeljce.“

Uboj ali umor? V Hrastju pri Radgoni sta dne 24. januarja hotela brata Polanec v Vrbovčevi krčmi svojega lastnega očeta tepsti. Nek Domanjko je hotel starega braniti, pa je bil od surovežev takoj sedemkrat z nožem pehnjen, da se je revež zgrudil težko ranjen na tla. Nato je prihitel krčmar Vrbovec, pa eden divjakov je udaril po luči, da je ugasnila, potem pa sta krčmarja zaklala. Grozno je slišati take novice, pa čuditi se temu ne smemo, ako pomislimo, da se povsodi seje in razširja sovraštvo in prepir, posebno pa še od takih oseb, ki bi imele ljudstvo miriti in k medsebojni ljubezni napeljevati.

Fantje so ubili dne 21. januarja v Dornavi pri Ptujju Antona Arnuša, ki se je vračal iz krčme F. Herga domov. Pričakali so ga na cesti ter nič slutečega napadli in tako hudo ranili, da je naslednjega dne umrl.

Iz Slivnice pri Mariboru je dal „vinski kupec“ tiskati v „Fihposu“ prav debele laži. Njegova popotna torba je menda polna laži, slep pa mora tudi biti ta „vinski kupec“, ker bere Franc Huber za Johann Huber. Kar od neke klobase kvasi, je vse izmišljeno in če hoče imeti na kakem napisu bika namalanega, naj pa še pove, ali hoče imeti nemškega ali slovenskega, ker že mora biti pri njem vse tako natančno. Dopisnik s torbo ima najbrž manje pameti, kakor tiste krave, ki se gonijo z vrhov doli k biku, drugače bi ne pisaril take prazne čenče.

Slivničan brez torbe.

čevljarja in si je moral hrano priberačiti, ko se je šolal. Nikdo se ni brigal za ubogega dečka — kakor se to čestokrat pripeti: iz lastne moči se je preril do mašnika in potem od stopnje do stopnje, da je dospel naslednje do toliko časti. Drugi so iz imenitnih hiš, imajo dobro odgojo, najboljše izgleda, vsa mogoča sredstva, od vseh strani se jim pomaga in ugaja, vkljub temu nič ni iz njih. Skoraj bi se dalo sklepati, da se mu ne more ničesar pripomoči pa tudi nič zabraniti. Vsak gre svojo pot.

V mojem življenju ni nič posebno dobrega, pa tudi nič posebno slabega, zahvaljujem se Bogu, da se mi bliža starost, ki ne pozna strasti ali posebnih potrebščin. Starost je najboljše zavetje. Živim edino le za svojo župnijo, v kateri želim imeti mir.

V treh dneh se bode vršila v samostanu druga slovesnost, — volitev novega opata. Najraje bi bil že zopet doma pri sv. Ani, v moji tihi fari.

Iz Vidma ob Savi se nam piše, da hodi tamkašnji župan Franc Bana s Pesjega k dekanu Žičkarju na zajuterk in kosilo. Pri prihodnjih volitvah si bomo izvolili takega župana, kateri ne bode farškim kuharicam v nadlego ter bode v resnici župan, ne pa samo po imenu.

Samomor. V Mariboru se je ustrelil 24letni trgovski pomočnik Breznik.

Prav je tako. „Katoliško politično podporno društvo“ Celju je prosilo občinski odbor v Škofji vasi za podporo za šolke sestre. Odbor je dovolil 10 kron, samo da se sitnežev iznebi. Pripomnilo se je, da ima občina Škofja vas itak za dve šoli skrbeti, v katerih se ročna dela ravno tako dobro učijo, kakor pri šolskih sestrah.

Dobro znata. Zgradbo novega šolskega poslopja v Lubečnem sta v letu 1902 prevzela podjetnika Winzl in Stožir. Ker sta pogodbeni obrok nekoliko prekoračila, bila sta od okrajnega šolskega sveta, v katerem imata dr. Sernec in dr. Dečko prvo besedo, v globo 19.602 kron obsojena. No, v tuji žep znata ta dva gospoda dobro posegniti, a lastni se jima smili, akoravno to terja čast in dolžnost, da bi vsled njune malomarnosti okraju povzročeno škodo poravnala.

Shod viničarjev se bode vršil dne 8. februarja v Gradcu. Zeleti bi bilo, da bi se posestniki vinogradov tega shoda v prav obilnem številu udeležili tudi iz Spodnjega Štajerja. Udeležniki se odpeljejo z juternim vlakom.

Ptujski župan gospod Jožef Ornig je bil dne 30. januarja od mestnega odbora enoglasno zopet kot takšen izvoljen. Zaupanje, katero se mu je izreklo in tudi izkazalo, ta gospod v polni meri zasluzi. Dokaj bridkega so mu njegovi potuhnjeni nasprotniki že skušali prizadjeti, a vse njihove nakane so jim spodletele in zasluge gospoda Orniga za mesto Ptuj so se še le bolj v jasni luči pokazale. Zlato se v ognju čisti. Prevzel je gospod Ornig to častno

25. maja.

Nesrečne Binkošti!

V jutro, eno uro pred volitvijo, zavladala je velika razburjenost. V pretečeni noči je nekdo v samostanski cerkvi vlomil tabernakel in ž njega vkradel zlato monštranco. Zločinec je moral od prešnjega dne v cerkvi zaostati. Mežnarju se je neko zanemarjeno, enooko človeče zdelo jako sumljivo, ki je stalo pred velikim oltarjem ter nekako zamišljeno na tabernakel zrlo. Pri zaklepanju ničesar posebnega ni opazil. Tat je s svojim plenom skozi cerkveno okno in črez streho žagreda pobegnil.

Vse je po koncu in išče zločinca. Enook fant! Strah me je prehajal.

Ob poludne je. Enoglasno za opata izvoljen sem jaz, ubogi, nevredni človek.

Poln notranje žalosti, ki mi je srce prebadala zaradi cerkvenega ropa — sem jokaje naznanil, da ne morem volitve sprejeti. Nič mi ni pomagalo, moj izgovor ni obveljal.

(Dalje prihodnjic.)